

[Niels Hølvæg Petersen.]

ikke i den oprindelige lov, men meningen skulle efter dette oppositionssynspunkt være, at man over en bank skulle lægge 10, 15, 20 eller eventuelt 25 pct. på B-skatteydernes indtægter, når deres egne skøn indkom, og så lade dem betale skat af dette forhøjede skøn. Man skulle lade, som om udviklingen var den samme for købmænd, for håndværkere, for landmænd, for fiskere, for industridrivende, for stenfiskere, for bagere, for tobakshandlere og grossister. Det har aldrig været lovens mening, men fulgte man nu denne anvisning, er jeg i hvert fald sikker på, at en første konsekvens deraf ville være en strøm af anmodninger om nedsættelser. Og dernæst en principiel indvending imod en sådan fremgangsmåde, den nemlig, at man derved pålægger B-skatteydere skat af indkomster, som de måske aldrig nogen sinde kommer til at tjene. Dette er ikke tilfældet, således som systemet er indrettet, for A-skatteydere. Går A-skatteydernes indtægter op, går skatten op; går de ned, går skatten ned. Vi får en grov, men dog temmelig god tilpasning til, hvad A-skatteyderne endeligt skal svare i skat i årets løb.

Der har — som tidligere nævnt — været enighed om i udvalget, at grundlaget for B-skatteyderne er deres 1970-indtægt, og dette indskærpes, men der er en forskellig vurdering af, i hvilket omfang det vil lykkes at nå den fuldstændige tilnærmelse. Regeringen anslår, at der vil være en restskat for A- og B-skatteydere tilsammen på 600-700 mill. kr., hvoraf man anslår at A-skatteyderne vil tegne sig for de 100-200 mill. kr., mens B-skatteyderne vil tegne sig for ca. 500 mill. kr., og det er dette tal, de ca. 500 mill. kr., der er det relevante. For den øvrige del af B-skatteydernes ikke i årets løb oprævede skat vil jo indgå inden finansårets udløb. Det er altså ikke det, der er interessant, og hr. Grünbaums regnestykke med de 1.360 mill. kr. er for så vidt ikke interessant i denne diskussion. Det, der er interessant, når vi skal vurdere udskrivningsbehovet, er: hvilken del af B-skatteydernes samlede skatter kommer ikke ind i det pågældende finansår? Og dér er skønnet altså ca. 500 mill. kr. Denne restskat er jo ikke penge, der forsvinder

op i den blå luft, men det er penge, der kommer ind på et senere tidspunkt.

Skønnet er overordentlig vanskeligt specielt denne første gang både for A-skatteydere og B-skatteydere, og jeg vil da godt sige, at jeg føler mig ikke umiddelbart overbevist om, at skønnet for A-skatteydere er rigtigt, at det ikke kan vise sig, at der for A-skatteydere vil være en større restskat end anslået i de papirer, vi har fået. Men B-skatteydernes restskat anslås altså til ca. 500 mill. kr. ud af en samlet slutskat på 4,8 milliarder kr.; svarende til et sted mellem 10, 11, 12 pct. af den samlede B-skat. Jeg forstod på hr. Grünbaum, at han nævnte tallet 10 pct. eller noget deromkring som et rimeligt tal, men det er jo netop det, der er tale om, hvis man siger 500 mill. kr. af det endelige skatte-tilsvare, som vi må regne med først kommer ind som restskat efter finansårets udløb. Det svarer altså for så vidt meget godt til det tal, hr. Grünbaum selv nævnte.

Regeringspartierne kan ikke tillade sig at se bort fra disse forskydninger, når man vurderer behovet for indtægter for staten. Det forekommer mig, at socialdemokratiet som en struds stikker hovedet i busken og ikke vil erkende, at dette problem eksisterer. Vi kan sagtens få overensstemmelse, siger man, og beløbet på de ca. 500 mill. kr. er sat alt for højt. Det håber jeg også, og administrationens bestræbelser må selvfølgelig entydigt gå i retning af i alles interesse at gøre dette beløb så lille som muligt, men principielt må vi nok opgive at få fuld overensstemmelse eller i hvert fald ikke vente, at vi får fuld overensstemmelse. Skulle man have et kildeskattesystem, hvor man virkelig ville have sikret sig fuld overensstemmelse for B-skatteydernes vedkommende, måtte man vel gå over til et system, hvor man af B-skatteyderne krævede en månedlig regnskabsafslutning som basis for skatternes inddrivelse.

Der har også under udvalgsarbejdet været en betydelig forskel i vurderingen af restancebeløbene. Efter de skøn, der er forelagt, og som regeringspartierne henholder sig til, vil der være restancebeløb på 325 mill. kr., jo ikke noget voldsomt beløb i forhold til de samlede skatter. Her drejer det sig om restancer såvel på tilbageholdt A-skat som